

Vad händer i Kuba?

Vad händer egentligen i Kuba?

Söndagen den 11 juli ägde dussintals regeringsfientliga protester rum. Uppenbarligen var de koordinerade via sociala medier och ägde rum samtidigt på flera olika platser. På flera av dessa, inklusive San Antonio och Matanzas, blev protesterna våldsamma med krossade fönster, plundrade butiker, vält bilar, kastade stenar och attackerade människor.

Internationella media har överdrivit och manipulerat händelserna för att måla upp bilden av en massiv opposition mot regeringen, polisvåld mot fredliga protester och en regim i kris. Samtidigt har krafter utomlands, ett samordnat mediekrig mot Kuba, de förödande effekterna av pandemin och mobiliseringen av tusentals kubaner till stöd för revolutionen medvetet förminskats eller fullständigt förtigits.

I de flesta amerikanska länder, inklusive USA, är liknande sociala manifestationer vanliga. De innefattar ofta allvarligt skadade och många arresterade. I Kuba var de senaste våldsamma protesterna 1994, det värsta året under den så kallade Specialperioden av ekonomisk kris, när Kubas BNP rasade med 35 procent efter Östblockets kollaps, som stod för närmare 90 procent av Kubas handel. I hopp om att få Kuba ut över kanten införde USA 1992 Torricellilagen och 1996 Helms-Burton, för att ytterligare förstärka sanktionerna och sabotera Kubas handel med resten av världen. Medan landets knappa resurser reserverades för sociala utgifter så led kubanerna av livsmedelsbrist, brist på bränsle, mediciner, bostäder, industri, transporter och så vidare. Livet var hårt.

Dessa förhållanden kommer nu tillbaka till Kuba som ett direkt resultat av USA:s sanktioner. Genom att totalvända Obamas försiktiga närmanden skärpte Trump blockaden till en aldrig tidigare skådad nivå. Han införde ytterligare 243 nya regler för att skära av Kubas handel med omvärlden, bötfälla fartyg som transporterar olja till ön, skrämra utländska investerare, blockera penningförsändelser och familjebesök samt hindra Kubas tillgång till det internationella finansiella systemet, som domineras av US dollar.

Fler än 50 av dessa skadliga åtgärder har införts efter att pandemin brutit ut. Det har allvarligt skadat Kubas möjligheter att importera respiratorer, reservdelar, kanyler, mediciner och råvaror till dessa, livsmedel och bränsle. Till och med donationer av medicin har stoppats.

Detta har skapat en plågsam motsättning: tusentals kubanska specialister har behandlat Covid-19 patienter i 40 länder och Kuba har det enda egenutvecklade vaccinet mot Covid-19 i Latinamerika. Samtidigt står kubanerna inför utmattande köer för att komma över dagliga nödvändighetsvaror. Deras frustration borde inte överraska någon.

Den kombinerade effekten av sanktionerna och pandemin gjorde att Kubas BNP föll med 11 procent 2020, turismen rasade med 75 procent och importen minskade med 30 procent jämfört med 2019. Därav de tomma hyllorna och långa köerna. Samtidigt pågår kampanjen i sociala medier, smord med miljontals dollar från USA och styrd från Miami. Dessa skyller alla svårigheter på Kubas regering och avfärdar sanktionerna från USA. De försöker kanalisera kubanernas frustration till politisk opposition.

Sedan slutet på 2020 har sociala medier, ?influencers? och YouTubers i Miami uppmanat kubanerna att gå ut på gatorna. Några av dem erbjuder pengar eller telefonkredit till de som genomför och filmar mordbränder och vandalism.

På en presskonferens 13 juli visade Kubas utrikesminister upp bevis på mediekampanjen. 15 juni lanserades hashtagen #SOSCuba av ett företag i USA, samma dag blev detta företag beviljat finansiering av staten. 5 juli började hashtags som uppmanade till en ?humanitär korridor? till Kuba. Bots och trollfarmer användes för att i massomfattning sprida budskap på Twitter genom fake-konton. En av dem gjorde fem återtweets i sekunden 10 och 11 juli. Twitteranvändare ändrade sina lokaltiter så att det skulle se ut som om de befann sig i Kuba och bilder på stora protester från såväl arabiska våren i Egypten som firande av vinsten i America Cup i Argentina presenterades som massprotester i Havanna. På följande fredag påstods en video visa hur den kubanska polisen skjuter en man till döds i hans hem. Men kubanska medier kunde intervju samma person och han var vid god hälsa och full vigör.

Sanktionerna och mediakriget är två spår som USA följt sedan den kubanska revolutionens seger 1959: ekonomiska sanktioner i kombination med att bygga upp en inhemsk opposition. Syftet är ?regimskifte?, som Lester Mallory, USA:s viceminister för Interamerikanska affärer, skrev i ett memorandum 1960. Medan han insåg och erkände det folkliga stödet för regeringen rekommenderade han åtgärder för att ?försvåra Kubas ekonomiska liv?för att framkalla hunger, desperation och störtande av regeringen.?

Kubans president Miguel Diaz Canel reagerade på händelserna 11 juli på liknande sätt som Fidel Castro gjorde på demonstrationerna 1994. Han åkte till San Antonio för att prata med lokalborna. Han förstod deras rättmätiga frustration och sedan ledde han en folkmassa genom samhället i försvar av den kubanska revolutionen. Några timmar senare framträdde han på TV för att informera allmänheten om händelserna. Han erkände svårigheterna och fördömde kraftfullt USA-imperialismen och kampanjen på sociala medier. Han deklarerade: ?Gatorna tillhör revolutionärerna!? På detta reagerade tusentals kubaner som gick ut på gatorna över hela landet i försvar av den kubanska socialismen.

Dagarna efter har följts av ett spänt lugn, och en våldsam protest i Arroyo Naranjo i utkanten på Havanna. Här dog en person och andra skadades, inklusive en polis. Små sammanstötningar har ägt rum sedan dess. Internet stängdes momentant ner, förmodligen för att hindra sociala medier från att koordinera mer protester. På radio och TV sändes ett fyra timmars program där presidenten och ministrar diskuterade händelserna, analyserade situationen och fördömde USA:s inblandning. Från Florida kom hot om en marinflottilj och uppmaningar till ett militärt ingripande från USA.

Med groteskt hyckleri uttalade Joe Biden bekymmer över situationen och uppmanade Kubas regering att lyssna på folket. Men vore Biden bekymrad på riktigt och lyssnade på kubanerna, skulle han häva blockaden. Det var ett krav från alla de kubaner jag pratade med vid en manifestation i Havanna 17 juli där ca 200 000 personer deltog. Ytterligare hundratals kubaner gick ut på gatorna runt om i landet till stöd för regeringen.

Kubanska myndigheter har gjort klart att våld kommer att bestraffas enligt lagen. Det kan bli mer konflikter framöver, men linjerna är klara. Ingen borde underskatta motståndskraften i den kubanska revolutionen.

Helen Yaffe, Counterpunch 210723

What's Really Going on in Cuba

<https://www.counterpunch.org/2021/07/23/whats-really-going-on-in-cuba/?fbclid=IwAR2-AAccsr-pxxqkjs8XjJzeKMd-V3h7QBWcz9A2zL9YE1P68KkruguELk>

SOLIDARITET! HÄV BLOCKADEN! KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen ?Kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0